

SKAITYTOJUI KRIKŠČIONIŠKAM TEDUODA
DIEVAS, ŠVIESYBĖS TĖVAS KRISTUJE JĖZUJE,
TIKRĄ IŠMANYMĄ DANGUJEJOS¹ TIESOS
PER DVASIAŲ ŠVENTĄ ANT AMŽINO IŠGANYMO!

Lygiai taip lietuviškas liežuvis labai sutinka ne tik su vokišku ir lenkišku, bet ir didžiausiai su greikišku² liežuvio³: taip ir regisi mums, jog Naujas Testamentas lietuviškas negal geriaus perguldytas⁴ būti, kaip kada pagal vokiško, lenkiško ir labiausiai pagal greikiško liežuvio gražiai sudavadytas⁵ tampa. Nes tatau mes, perguldydami Naują Testamentą, ne tik patys ištyrėm, bet ir kiekviens, kurs vokiškai, lenkiškai, greikiškai ir lietuviškai moka, iš perveizdėjimo⁶ šio darbo pigiai⁷ galės išmanyti. Dėl tos priežasties stojos, jog šis lietuviškas perguldymas tūlose vietose tokių ir tiek žodžių, kiek kiti perguldymai, kurie tūlus daiktus plačiau aprašo, netur, ir tankiai regisi kitoniškas, kur tačiaus ir žodžiais, ir išmanymu, kas ypačiai labiausias mūsų darbas buvo, sudera su nefalšyvu⁸ tikru greikišku liežuvio, ir prieg tam nesunkiai išmanomas yra. O kadangi lietuvnikai didžios lietuviškos žemės nekurius daiktus tokiais žodžiais iškalba, kokių lietuvnikai Karališkoje Prūsoje tame išmanyme nevartoja, tada todėli skyrių padarėm ir žodžius lietuvnikų Karališkoje Prūsoje įrakinom šitokiomis žymėmis () kaip ant paveikslo⁹, Didžios Lietuvos lietuvnikai sako: „Giria stov ore“, bet Karališkos Prūsos lietuvnikai kalba: „Puščia¹⁰ stov lauke“ (Mat. III, 1; XII, 46, 47). Anie kalba: „Dasileist bjaurybes; nečystatą¹¹ daryt“. Šie sako: „Peržengt venčiavonystę“¹² (Mat. V, 28; Apreišk. Jono II, 22). Anie: „Pašlovinimas; šlovint“. Šie: „Žegnonė¹³ (Rimion. XV, 29); žegnoti“, kuris paskutinis žodis tačiaus tūlose vietose šio perguldymo turėjo vietą duoti anam žodžiui: „šlovinti“, ir tatau taip toliaus. Potam yra nekurie žodžiai taipajeig tokiaime ženkle užsilaikantieji, ne ant skyriaus abejopų lietuvnikų, bet ant geresnio išmanymo, kadangi jų nėra greikiškame liežuvioje, taip pridėti ir dėl to išspausti, idant ir prastokai¹⁴ tarp lietuvnikų juo geriaus, ką skaito, galėtų permant, kaip tatau matoma yra Galat. II, 9; Žydump. XI, 19, I; Jono IV, 3 ir tūlose kitose vietose. Nuog tų dvejopai parodytų paveikslų atsiskiria tie, kuriuos taipajeig, tiesa, lygiais ženklais įrakinome, bet dėl to, jog greikiškame liežuvioje taip pasirodo, kaip I. Timot VI, 17 ir kitose vietose. Prieg tam galime sakyti, jog esti šiose knygose vienoki kalba abiejų lietuvnikų Karališkoje Prūsoje ir Didžioje Lietuvoje. O idant šis Naujas Testamentas lietuviškas taipajeig ir klebonams vietoje Evangelijų knygų galėtų būti, pridėjome ant galo ne tik tai tas gromatas¹⁵, kurios iš Seno Testamento ant nekurių šventų dienų krikščioniškoje bažnyčioje paskaitomos ir dėl to iš savo tikro liežuvio lietuviškai perguldytos yra, bet ir naudingą paženklinimą

¹ Dangiškiosios.

² Graikišku.

³ Kalba.

⁴ Išverstas.

⁵ Sutvarkytas.

⁶ Peržiūrėjimo.

⁷ Lengvai.

⁸ Tikru.

⁹ Pavyzdžiui.

¹⁰ Giria, miškas.

¹¹ Neskaistybę.

¹² Svetimauti, peržengti santuokos rėmus.

¹³ Palaima.

¹⁴ Paprasti žmonės.

¹⁵ Laiškus.

Evangelijų ir gromatų ant kiekvienos nedėlės¹⁶ ir šventės per visą metą paskaitomų. Galiausiai, kadangi mes su visu dabojimu¹⁷ tas knygas perguldydami Dievui tikrai ant garbės ir lietuvnikams ant gero viernai¹⁸, kaipo kalti¹⁹ buvom ir per pagalbą Dievo įgalėjom, dirbome, tada tą nusitikėjimą²⁰ turime, jog Krikščioniškas Skaitytojis, jei atrastų, kas netobula būtų, mums tatai nepadyvis²¹, bet visa ant gero priimdamas gerosna vers ir kaip geras krikščionis šį perguldymą gerai vartos. Mes tame tarpe dėkavojam mielam Dievui širdingai, jog mums davė šį darbą gerai padaryti, prašydami jį nuoširdžiai, idant širdį maloningiausio Prūsų Karaliaus toliaus valdytų ir ant to lenktų, idant visas Šventas Raštas lietuviškai būtų išspausstas²² ant praplatinimo šventojo žodžio ir ant garbės Dievo, ant išganytingos naudos lietuvnikams ir ant nemirštančios šlovės maloningiausiam Prūsų Karaliui irgi visai Karališkai ir Ercikiškai²³ giminei Brandenburgiškai. Amen!

Fryd. Sigismund. Šusterus,
M. Cand.²⁴, šio perguldymo
draugdarbinykas²⁵

*Versta iš: Naujas Testamentas Viešpaties mūsų... pirmą kartą ant svieto lietuviškoj kalboj...
perguldytas... Lietuvos žmonėms... Karaliaučiuj... 1701.*

Vertė Regina Koženiauskiene

Regina Koženiauskiene, *XVI–XVII amžiaus prakalbos ir dedikacijos*, Vilnius: Mokslas, 1990, p. 432–433.

¹⁶ Sekmadienio.

¹⁷ Atidumu.

¹⁸ Ištikimai, teisingai.

¹⁹ Kaip privalėjom.

²⁰ Esame įsitikinę, turime viltį.

²¹ Nenusistebės.

²² Išspausdintas.

²³ Hercogiškai.

²⁴ Ministerii candidatus – kandidatas į kunigus.

²⁵ Bendradarbis.